

тъхното съмейство, гдъто бащата и майката съзdravi и добри.

„Каждъ ли се бавятъ мама и татко“? си каза Василчо. Захвана вече да го е страхъ да стои самичъкъ въ къщи. . . . Изведнажъ насръща му блъсна силна електрическа свѣтлина. Това бѣха лампите на генерала въ гостната стая. Тѣ свѣтъха сѫщо като денъ. Тамъ Василъ видѣ едно зелено дърво, окичено съ разни подаръци и фе-

нерчета. Слѣдъ малко въ стаята дойдоха нѣколко съмейства съ малки дѣца. Дѣцата веднага заобиколиха дървото и почнаха да се радватъ